

APPENZELLER
SENNENHUNDEN– en ivrig
alpehund

Appenzeller sennenhunden er en muskuløs hund med et livligt temperament og et gavtyve-agtigt udtryk. (Foto: Wiegaarden/Tine Luther)

Appenzeller sennenhunden stammer fra Schweiz og er blevet skabt som driv-, hyrde-, vagt- og gårdhund. I dag fungerer den primært som alsidig brugs- og familiehund

■ TEKST: WIEGAARDEN/TINE LUTHER

Appenzeller sennenhunden blev for første gang beskrevet som race i "Tierleben der Alpenwelt" (1853). Racen blev fostret af schweiziske bønder i kantonen Appenzell. Bønderne havde brug for en hund, der kunne fungere både som vagt-, gård- og hyrdehund. Dengang blev store kvægflokke drevet frem i alperne af "kvægfamilier", som malkede og lavede ost i alperne. Derfor var det vigtigt at have hunde til at drive kvæget frem, til at fragte mælken og til at holde vagt.

På foranledning af en skovrider, der interesserede sig meget for racen, begyndte man frem mod 1900 at gøre noget officielt for den. I 1906 blev dens specialklub "Appenzeller Sennenhunde Club" grundlagt, og den målrettede avl tog form.

Sjældnen i Danmark

Den dag i dag er der stadig en del bønder i alperne, der bruger appenzelleren til arbejdet med kvæg, men den bruges også til meget andet. Racen findes hovedsageligt i Schweiz, Østrig, Holland og Tyskland. Den optræder dog i mindre antal mange andre steder. Det første danske appenzeller-kuld blev, så vidt vides, født sidst i 1980'erne. Racen har aldrig fundet den store udbredelse i ▶

*Ofte bliver appenzeller sennenhunden
13-16 år gammel – det er en ganske
sund race.*

FAKTA OM APPENZELLER SENNENHUNDEN

■ TEMPERAMENT

Livlig, temperamentsfuld, selvsikker og frygtløs. Lidt mistroisk over for fremmede. En ubestikkelig vagthund, munter og lærenem.

■ BEHOV

Arbejde af en eller anden slags, så den kan få afløb for sin energi. Tæt kontakt til familien.

■ STØRRELSE

Skulderhøjde for hanner: 52 til 56 cm, for tæver: 50 til 54 cm. Tolerance +/- 2 cm.

■ PELS

Dobbelt pels (stockhaar), fast og tilliggende. Dækpelsen er tæt og blank, underulden tæt og sort, brun eller grå. Det er uønsket, at underulden kan ses gennem dækpelsen. Let bølget pels tolereres kun over manke og ryg, men er uønsket.

■ FARVER

Grundfarven er sort eller havannabrun med mest muligt symmetriske aftegninger af brunrødt og hvidt. Små, brunrøde aftegninger (pletter) over øjnene. Brunrøde aftegninger på kinderne, på brystet og på benene, idet den brunrøde farve altid skal være placeret mellem den sorte hhv. havannabrune pels og de hvide aftegninger.

Arbejdsiver, robusthed og mod gør, at appenzeller sennenhunden bl.a. trives fint med brugshundearbejde. Som billederne viser, klarer den snildt alt fra redningshundearbejde til forsvarsarbejde. (Foto: Anja Kirkedal, Karina Pedersen & Anita Sønderholm)

Danmark, og vores bestand udgøres i dag af under 100 eksemplarer. Det er typisk aktive familier, der har racen.

En karakteristisk stemme

Appenzelleren samler og driver kvæget dels med en højlydt gøen, dels ved at nappe kvæget i haserne, hvis det er kommet ud af kurs. I alperne kan bønderne ikke altid se hunden – der kan være tåget, eller terrænet umuliggør visuel kontakt – men på grund af hundens karakteristiske gøen ved bonden altid, hvor hunden er.

Klarer sig på sin hurtighed

Det siger sig selv, at klove fra mindre tilfredst kvæg kan være farlige for en hund. Men det er uhyre sjældent, at der sker noget med en arbejdende appenzeller. Og det endda selvom de driver kvæget bagfra. Umiddelbart forekommer det at være farligt arbejde, men appenzelleren klarer sig på sin hurtighed og undviger behændigt enhver vildfaren klov. Der er tale om en særdeles adræt hund.

Kan det hele

Appenzeller sennenhunden blev skabt til at arbejde, og den har stadig behov for at bestille noget. Den behøver ikke nødvendigvis springe rundt og drive kvæg; det er en meget alsidig og tilpasningsdygtig hund, som kan anvendes til alle former for hundesport. Den anvendes for eksempel til brugshundearbejde,

Arbejdsglæden er stor – og det er madglæden og byttedriften også. Derfor er appenzeller sennenhunden nem at motivere til forskellige opgaver.

SENNENHUNDE

Der findes fire sennenhunderacer – alle schweiziske:

- Appenzeller sennenhund
- Berner sennenhund
- Grosser schweizer sennenhund
- Entlebucher sennenhund

agility, almindelig lydighed og redningshundearbejde i forbindelse med eksempelvis laviner, jordskælv og sammenstyrtede bygninger.

Lærer nemt og hurtigt

Appenzeller sennenhunden er ikke bare en meget arbejdsglad hund. Den er også samarbejdsvillig og lærer fantastisk hurtigt. Det betyder, at man selv skal være uhyre opmærksom i indlæringsfasen, for lærer man den noget forkert, sidder også dette hurtigt fast.

Selvom appenzelleren er en ret selvsikker hund, er den meget opmærksom på sin fører, og man vil hos trænede hunde opleve, at de ofte vender blikket mod føreren for lynhurtigt at få kontakt og sikre sig slagets gang – for så i næste splitsekund at fortsætte med opgaven.

I forhold til opdragelse må man være konsekvent og tidligt ude, for man har med et energibundt at gøre. Opdragelse og træning må på ingen måde være hård, for så vil man blot møde modstand fra den selvsikre hund, som appenzelleren er.

Udpræget flokinstinkt

Flokinstinktet hos appenzelleren er stærkt. Den er meget bundet til sin familie, som den er hengiven og beskyttende overfor – og helst vil kunne jagttage på én gang. Ankommer der fremmede, fortæller den det højlydt, og den kan være noget reserveret over for dem. Når først de er set an, vises de som oftest ikke den store interesse. ■

Se mere på www.khkg.dk

Appenzelleren er en meget adræt hund, der nemt klarer forhindringer af forskellig karakter. (Foto: Carina Graverson)